

Tíðargreinin: eitt íkast til føroyska orðaskiftið

Sosialurin hevur tíðargrein í blaðnum týsdag og hósdag. Hevur tú hug at gera títt íkast til føroyska kjakið í 2009? Send eina grein til post@sosialurin.fo - Kravið er, at greinin er á leið 6000 tekn og skrivað í essay stili

Kamikazeføroyar

Tekur lögtingið ikki annað skinn um bak nú, so fer samfelagið fyrri bakka og onnur fara at seta treytirnar

Nú rekur hart á kíkarnar. Um trýggjar vikur skal figgjarlógin vera komin undir land. Og útlitini eru ring. Undirskotið, sum var sett at vera heilar 767 mio. kr, er nú ávegis milliardini, áðrenn figgjarárið komandi er byrjað!

Semjur um afturhald á almennu rakstrarútreiðslunum eru farnar á glið. Líkt er til, at rakstrarvøksturin enn einaferð verður langt omanfyri tað forsvarlaga.

Samgongulimir hava farnu tíðina fornoktað semjurnar gjørdar vóru í summar. Semjur, sum skulu halda landskassa-undirskotinum niðanfyrri ¾ milliard!

Besta alibi'ð hjá politikarunum at stökka undan eru tilmælini hjá búskaparfrøðini, har ráðini eru at brúka tað, sum brúkast kann.

Og hetta slættaði vegin fyrri ábyrgdarloysinum, at lena seg uppat serfrøðini og brúka milliardirnar, sum ikki eru til. Upphæddir, sum vinnan ikki kann levera, upphæddir, sum verða skuldskrivaðar framtíðini.

Syndabukkar

Sum verju fyrri ábyrgdarloysin-um er grundgevingin nýggja hugtakið bygnaðarskeivleikar.

Minnir ikki sørt um orðið raðfestingar, gandaorðið, sum gjørdist hugtakið uttan innihald, produserað til burturforklárarar.

Lítillivi er um, at í øllum almennu útreiðslunum eru viðurskifti, sum eru skeiklað og sum tørva endurskoðan, men at nýta bygnaðarskeivleikar at jagstra summar samfelagsbólkar, meðan aðrir eru friðhalgaðir, er ikki annað enn politiskt spinn, har lagt verður eftir teimum bólum, sum illa kunnu verja seg og sum eiga lítlar sémdir í miðlunum, men sum kortini eiga lívið í okkum øllum.

Fremstir av hesum sundabukkunum er høvuðsvinnan, sum er undir áhaldandi missteinkiliggjering um kradd og missnýtslu.

At almennu rakstrarútreiðslurnar eru eksploderaðar við 300 mio. kr í vøkstri um árið (kommunurnar enntá ikki íroknaðar), verður als ikki mett sum skaðiligt fyrri búskapin. Útreiðsluvøkstur, sum árliga er 5 ferðir størri enn skattafrádrátturin til sjómenninar og sum farnu 3 árin er 15 ferðirnar árliga sjómansfrádráttin. Tað verður dult sum mansmorð.

Teflonpolitikkur

Vissuliga eiga vit at sleppa undan serskipanum. Men so eiga allir bygnaðarskeivleikar at vera javnstillaðir. Allar almennar skipanir, allar politiskt dis-

poneraðar sersémdir og dupult-funktionir, eiga at verða endavendar. Sum er kostar almenni raksturinn hvørjum borgara, frá nýföðingi til olding, 90,000 kr árliga, ella einum húsarhaldi uppá fimm heilar 450,000 kr um árið. Næstan eina hálva millión og tá er kommunu-útreiðslurnar ikki við!! Tað gongur simpulthen ikki og má vendast.

Men lopið verður tvørtur-um, har garðurin er lagstur. Politikkurin byggir á burturforklárarar og undanstökking. Burturúr spyrjast bert populistisk átök, sum vissuliga fara at lemja búskapin.

Einasti heilivágur hjá summum tykist nú at vera at hækka skattir og avgjöld. Júst tað øvugta av tí, sum skal til fyrri at stimbra búskapin og fremja kappingarførið. Var so ætlanin við inntøkuhækkingunum at minka um undirskotið á figgjarlógini, so var ávis meining í galskapinum, men ætlanin er tann øvugta, nevniliga at økja um almennu útreiðslurnar.

Soleiðis flyta vit okkum at eggini. Meðan privati virðiskapandi sektorurin spakuliga verður sjóðaður niður og løntakaratalið minkar samsvarandi, so veksur tann almenni løntakaraskarin við stóði í hægri skattum, fleiri avgjöldum og almennari lántøku.

Samstundis sum milliardin árliga verður brúkt, sum ikki er

til, er størsta almenna avbjóðingin næstu árin er eldraðkið. Hvussu vera ráðini til hesar neyðugu útbyggingar við fæddu politikkinum, og hvussu ætlar lögtingið saman við kommununum at fremja byggingarnar av ellisheimum við 300 akuttum plássum og 1000 afturat komandi árin, har byggikostnaðurin fyrri stovnsplássini er 1,5 mio. kr fyrri hvørt og rakstrar-kostnaðurin 600 túsund árliga fyrri hvørt búfólkið? Tað kann skjótt sýna seg soltið hjá teimum gomlu, nú lögtingið eru ávegis at niðurlaða figgjarliga rásarúmið.

Kollektivistisku Føroyar

Fyrri summi er tað leiðin, at øll skulu standa í skuld og takksemi til tað almenna, og at politiski forðeilingspolitikkurin gerst meginreglan heldur enn undantakið, at reka politikk við almennum eftirlæti við pengunum hjá hinum. Úrslitið verður hareftir. Alt initiativ verður kvælt í føðingini og vit fara at flyta okkum frá málinum um livandi og sjálvberandi búskap inn í stagnationina og afturgongdina. Virðiskapandi samfelagið fer at halda uppat við at eksistera og fólk fara at rýma av landinum.

Vit enda við at standa í ómegdarskuld til onnur, har summi longu eru farin at kaga í landsuður eftir hjálp. Og lítið er at ivast í, at partar av lögtingi-

num sær hetta sum eitt parta-politiskt projekt í sjálvum sær, meðan aðrir droyma um kollektivistisku Føroyar, har komandi politibureau'io fer at deila sól og vind, magt og avmagt. Vit eru tí á vegamóti, sum kann vísa seg søguligt.

Tí er boðskapurin greiður, tekur samgongan ikki í egnan barm og semist um minst møgulegan útreiðsluvøkstur og generelt afturhald, so fer samfelagið fyrri bakka.

Frá andstöðuni er einki í væntu. Hon er kynsleys. Opnar hon munnin frá tingsins røðarpalli verða dagliga milliónir brendar av í ábyrgdarloysi. Tað sóu vit í sambandi við figgjarlógarviðgerðina í fjør, har tjóðveldi overnight í tingingum hevði uppskot um at økja almenna raksturinn við 60 mio. kr afturat. At nettoúrslitið hjá flokkinum vísti minni hall var politiskt gluggapynt. Tað er eingin kunstur at breggja sær av minni halli, tá man fyrst hevur verið við rívuni eftir øllum handa skattum og avgjöldum, íroknað brandskattning av arvi.

Nei, okkum tørvar vanligt vit og skil. Heimskreppuni fáa vit ikki tamarhald á. So mikið meira álíggur tað lögtinginum at taka annað skinn um bak. Gera vit tað ikki nú, er samfelagið fokið um fá ár.

Tíðargreinin

Viðvíkjandi støðuni á økinum børn og ung

Tíðindaskriv

Rósa Samuelson, landsstýrskvinna í almanna-málum, fýltist í gjár í Kringvarpi Føroya á, at Barnaverndarstovan hevur úttalað seg í sambandi við ætlanina at skipa bú- og viðgerðarstovn fyrri børn og ung í Mjorkadal.

Barnaverndarstovan er felagskommunalur stovnur undir leiðslu av Kommunusamskipan Føroya og Føroya Kommunufelag. Barnaverndarstovan verður fult og heilt figgjað av kommununum, sum eisini hava fulla ábyrgd á barnaverndarøkinum gjøgnum barnaverndartænasturnar.

Eisini er við lóg m.a. álagt Barnaverndarstovuni at virka sum ráðgevi hjá landsstýrinum. Hetta er ikki

uttan orsök, tí tað er nevniliga Barnaverndarstovan saman við barnaverndartænastunum kring landið, sum hava fakliga kunnleikan til tørvin hjá hvørjum einstøkum barni í skipanini.

Landsstýrið hevur sambært lóg skyldu til at veita stovnstilboð, og tí er sjálv-sagt, at landsstýrið eisini hevur tørv á ráðgeving frá fakliga kunnleikanum um ítøkiliga stovnstilboðini, fyriskipanir v.m. Alt annað er at arbeiða í blindum.

Síðani Rósa Samuelson gjørdist landsstýrskvinna, eru stórar og grundleggjandi broytingar framdar á stovnsøkinum børn og ung. Stovnarnir innan barnavernd og brek er nú eitt stovnsøkið. Stovnar og tilboð eru niðurlögð. Harumframt er alt málsoekið

flutt frá Almennastovuni til Nærverk at umsita.

Á ongan hátt vórðu kommunurnar, barnaverndartænasturnar ella Barnaverndarstovan tikin við upp á ráð, tá landsstýrskvinnan tók hesar avgerðir, men vórðu bert kunnað um ætlanina at samskipa økið børn og ung.

Úrslitið er ruðuleiki og ótryggleiki, ið kommunurnar hvørki politiskt ella fakliga longu kunnu góðtaka.

Í Kringvarpstíðindunum metti landsstýrskvinnan seg nú hava trupult við at fáa ráðgeving frá Barnaverndarstovuni og harvið eisini barnaverndartænastunum vísandi til, at hesi fakliga høvdu mælt frá Mjorkadalsætlanini á fyriliggjandi grundarlagi, og at hetta var vordíð alment.

Vit, sum varða av barnaverndarøkinum, kunnu ikki noyða landsstýrskvinnuna at lurtu eftir ráðgeving, tiansheldur at virka eftir ráðgevingini. Men vit kunnu tó staðfesta, at landsstýrið ikki røkir sínar skyldur, tá ið stovnstilboðini antin mangla ella als ikki samsvara við tørvin.

Tað eru kommunurnar og barnaverndartænasturnar, sum hava ábyrgdina av børnunum og teimum fyriskipanum, sum settar verða í verk. Tað eru eisini kommunurnar, sum gjalda fyrri tað. Lat tí ongan íva verða um, at politiska, figgjarliga og fakliga ábyrgdin hjá kommununum fylgir við, tá ið børnini eru í stovnstilboði hjá landinum ella uttanlands.

Tað er tí eisini sera hug-

stoytt at staðfesta, at arbeiðsbólkur undir Almennamálaráðnum, hvørs uppgáva m.a. annað er at endurskoða tilboð og skipanir eins og møguleikan at leggja stovnsøkið til kommunurnar, heldur ikki er tikið við uppá ráð, hvørki í sambandi við flytingina av málsokinum til Nærverk, niðurlægging av stovnstilboðum ella Mjorkadalsætlanina.

Kommunusamskipan Føroya og Føroya Kommunufelag fara við hesum staðiliga at heita á landsstýrskvinnuna um at leggja á annan bógv, og taka Barnaverndarstovuna og barnaverndartænasturnar við í arbeiðið at tillaga og skipa stovnstilboðini, ið tørvur er á.

Hetta er einasta trygd fyrri, at politisku avgerðirnar hjá landsstýrskvinnuni

hava nøktandi fakligt grundarlag.

Tí uttan mun til, um fakligu tilmælini ikki eru í samsvari við politisku ætlanirnar hjá landsstýrskvinnuni, so hava vit fakliga og politiska skyldu til at taka stóðið í tørvinum hjá tí einstaka barninum.

Vegna Barnaverndarstovu Føroya

Kommunusamskipan Føroya
Heðin Mortensen,
formaður

Føroya Kommunufelag
Asbjørn Djurhuus,
formaður